

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на забезпечення додаткових соціальних та економічних гарантій у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19)

Верховна Рада України постановляє:

1. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Податковому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст. 112):

1) у пункті 291.4 статті 291:

підпункт 1 викласти в такій редакції:

«1) перша група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб, здійснюють виключно роздрібний продаж товарів з торговельних місць на ринках та/або провадять господарську діяльність з надання побутових послуг населенню і обсяг доходу яких протягом календарного року не перевищує 1000000 гривень»;

абзац третьої підпункту 2 викласти в такій редакції:

«обсяг доходу не перевищує 5000000 гривень»;

підпункт 3 викласти в такій редакції:

«3) третя група - фізичні особи - підприємці, які не використовують працю найманих осіб або кількість осіб, які перебувають з ними у трудових відносинах, не обмежена та юридичні особи - суб'єкти господарювання будь-якої організаційно-правової форми, у яких протягом календарного року обсяг доходу не перевищує 7000000 гривень»;

2) у розділі XX «Перехідні положення»:

підрозділ 1 доповнити пунктом 11 такого змісту:

«11. Установити, що за результатами 2020 року, при реалізації права на податкову знижку відповідно до положень статті 166 цього Кодексу, сума коштів або вартість лікарських засобів для надання медичної допомоги хворим, дезінфекційних засобів і антисептиків, медичного обладнання, засобів індивідуального захисту, медичних виробів для скринінгу хворих, розхідних матеріалів для надання медичної допомоги, медичних виробів, лабораторного обладнання, розхідних матеріалів, реагентів для лабораторних досліджень; медичних виробів, лабораторного обладнання, розхідних матеріалів для інфекційних відділень, патологоанатомічних відділень тощо, засобів особистої гігієни, продуктів харчування та/або товарів за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України, які добровільно передані (передані) громадським об'єднанням та/або благодійним організаціям та/або центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та/або іншим центральним органам виконавчої влади, які реалізують державну політику у сферах санітарного та епідемічного благополуччя населення, контролю якості та безпеки лікарських засобів, протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та іншим соціально небезпечним захворюванням, та/або особі, уповноваженій на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, та/або закладам охорони здоров'я державної та/або комунальної власності, та/або структурним підрозділам з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій протягом карантину, що запроваджений Кабінетом Міністрів України у порядку, встановленому законом, на всій території України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), включається до податкової знижки у повному обсязі без урахування обмежень, визначених підпунктом 166.3.2 пункту 166.3 статті 166 цього Кодексу»;

у підрозділі 2:

пункт 71 викласти в такій редакції:

«71. Тимчасово, на період, що закінчується останнім календарним днем місяця, в якому завершується дія карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України на всій території України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з ввезення на митну територію України та/або операції з постачання на митній території України товарів (у тому числі лікарських засобів, медичних виробів та/або медичного обладнання), необхідних для виконання заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемій та пандемій коронавірусної хвороби (COVID-19), перелік яких визначено Кабінетом Міністрів України.

У разі здійснення операцій, звільнених відповідно до цього пункту, положення пункту 198.5 статті 198 цього Кодексу та положення статті 199 цього Кодексу не застосовуються щодо таких операцій.

Норми цього пункту застосовуються до операцій, здійснених починаючи з 17 березня 2020 року»;

доповнити пунктом 72 такого змісту:

«72. Тимчасово, на період, що закінчується останнім числом місяця, в якому завершується дія карантину, що запроваджений Кабінетом Міністрів України у порядку, встановленому законом, на всій території України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), операції, передбачені пунктом 71 цього підрозділу та/або підпунктом 197.1.15 пункту 197.1 статті 197 цього Кодексу, що здійснені громадянськими об'єднаннями та/або благодійними організаціями, не включаються такими громадськими об'єднаннями або благодійними організаціями при обрахунку загальної суми, визначеної статтею 181 цього Кодексу.

Норми цього пункту застосовуються до операцій, здійснених починаючи з 17 березня 2020 року»;

підрозділ 4 доповнити пунктами 51¹-51³ такого змісту:

«51¹. Установити, що у 2020 році коригування, встановлені абзацом першим підпункту 140.5.9 пункту 140.5 статті 140 цього Кодексу, не застосовуються щодо сум коштів або вартості лікарських засобів для надання медичної допомоги хворим, дезінфекційних засобів і антисептиків, медичного обладнання, засобів індивідуального захисту, медичних виробів для скринінгу хворих, розхідних матеріалів для надання медичної допомоги, медичних виробів, лабораторного обладнання, розхідних матеріалів, реагентів для лабораторних досліджень; медичних виробів, лабораторного обладнання, розхідних матеріалів для інфекційних відділень, патологоанатомічних відділень тощо, засобів особистої гігієни, продуктів харчування та/або товарів за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України, які добровільно передані (передані) громадським об'єднанням та/або благодійним організаціям та/або центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та/або іншим центральним органам виконавчої влади, які реалізують державну політику у сферах санітарного та епідемічного благополуччя населення, контролю якості та безпеки лікарських засобів, протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та іншим соціально небезпечним захворюванням, та/або особі, уповноваженій на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, та/або закладам охорони здоров'я державної та/або комунальної власності, та/або структурним підрозділам з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, протягом дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України на всій території України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19).

51². Тимчасово, при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств за податковий (звітний) період 2020 року для закладів охорони здоров'я державної та/або комунальної власності та/або особи, уповноваженої на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, що є платниками податку на прибуток, фінансовий результат до оподаткування:

зменшується на суму доходів, визнаних за правилами бухгалтерського обліку, внаслідок отримання ними коштів або товарів: лікарських засобів для надання медичної допомоги хворим, дезінфекційних засобів і антисептиків, медичного обладнання, засобів індивідуального захисту, медичних виробів для скринінгу хворих, розхідних матеріалів для надання медичної допомоги, медичних виробів, лабораторного обладнання, розхідних матеріалів, реагентів для лабораторних досліджень; медичних виробів, лабораторного обладнання, розхідних матеріалів для інфекційних відділень, патологоанатомічних відділень тощо, засобів особистої гігієни, продуктів харчування або товарів, за переліком, визначеним Кабінетом Міністрів України; добровільно переданих юридичними та/або фізичними особами протягом дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України на всій території України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19).

При визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств для закладів охорони здоров'я державної та/або комунальної власності та/або особи, уповноваженої на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, що є платниками податку на прибуток, фінансовий результат до оподаткування:

збільшується на суму витрат, визнаних за правилами бухгалтерського обліку, внаслідок використання ними коштів або товарів, зазначених у цьому пункті.

51³. Тимчасово, протягом дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України на всій території України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), особа, уповноважена на здійснення закупівель у сфері охорони здоров'я, має право безоплатно постачати (передавати) належні їй товари (лікарські засоби, медичні вироби та/або медичне обладнання), необхідні для виконання заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемій та пандемій коронавірусної хвороби (COVID-19), перелік яких визначено Кабінетом Міністрів України, закладам охорони здоров'я державної та/або комунальної власності та/або структурним підрозділам з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій.

При цьому при визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств за податковий (звітний) період 2020 року для закладів охорони здоров'я державної та/або комунальної власності, що є платниками податку на прибуток, фінансовий результат до оподаткування:

зменшується на суму доходів, визнаних за правилами бухгалтерського обліку, внаслідок отримання ними товарів, зазначених в абзаці першому цього пункту.

При визначенні об'єкта оподаткування податком на прибуток підприємств для закладів охорони здоров'я державної та/або комунальної власності, що є платниками податку на прибуток, фінансовий результат до оподаткування:

збільшується на суму витрат, визнаних за правилами бухгалтерського обліку, внаслідок використання ними товарів, зазначених в абзаці першому цього пункту»;

підрозділ 5 доповнити пунктами 29¹-29³ такого змісту: «29¹. Тимчасово, до 30 квітня 2020 року, встановити, що:

1) дія абзаців третього і четвертого підпункту 229.1.8 пункту 229.1 статті 229 цього Кодексу не застосовується при виробничій дезінфекційних засобів (код згідно з УКТ ЗЕД 3808 94 90 00) за умови встановлення на такому підприємстві податкових постів;

2) кожне місце відпуску дезінфекційних засобів (код згідно з УКТ ЗЕД 3808 94 90 00) повинно бути обладнане засобами обліку виробленої продукції, які повинні відповідати вимогам законодавства та мати позитивний результат перевірки або оцінку відповідності, проведені відповідно до законодавства;

3) державні підприємства, які є одночасно виробниками спирту етилового денатурованого та дезінфекційних засобів (код згідно з УКТ ЗЕД 3808 94 90 00), мають право використовувати вироблений ними спирт етиловий денатурований для виробництва дезінфекційних засобів (код згідно з УКТ ЗЕД 3808 94 90 00) без наявності зареєстрованих витратомірів-лічильників спирту етилового на лінії виробництва таких дезінфекційних засобів за умови обладнання кожного місця відпуску дезінфекційних засобів засобами обліку виробленої продукції, що відповідають вимогам законодавства та мають позитивний результат перевірки або оцінку відповідності, проведені відповідно до законодавства;

4) акцизні склади, на території яких виробляється спирт етиловий денатурований для виробництва дезінфекційних засобів (код згідно з УКТ ЗЕД 3808 94 90 00), повинні бути обладнані на кожному місці отримання та відпуску спирту етилового денатурованого, розташованому на акцизному складі, витратомірами-лічильниками спирту етилового, зареєстрованими в Єдиному державному реєстрі витратомірів-лічильників обсягу виробленого спирту етилового, а також засобами обліку денатуруючих добавок, які повинні відповідати вимогам законодавства та мати позитивний результат перевірки або оцінку відповідності, проведені відповідно до законодавства;

5) суб'єктами господарювання, які здійснюють виробництво спирту етилового денатурованого та/або дезінфекційних засобів (код згідно з УКТ ЗЕД 3808 94 90 00), облік спирту етилового денатурованого здійснюється з використанням атестованих відповідно до законодавства методик;

6) електронні документи виробниками спирту етилового денатурованого для виробництва дезінфекційних засобів (код згідно з УКТ ЗЕД 3808 94 90 00) та виробниками дезінфекційних засобів (код згідно з УКТ ЗЕД 3808 94 90 00) заповнюються з урахуванням підпунктів 4 і 5 пункту 291 підрозділу 5 розділу XX цього Кодексу шляхом передачі даних з витратомірів-лічильників спирту етилового та засобів обліку виробленої продукції;

7) витратоміри-лічильники спирту етилового та зазначені у цьому пункті засоби обліку виробленої продукції повинні відповідати вимогам законодавства та мати позитивний результат перевірки або оцінку відповідності, проведені відповідно до законодавства. У разі відсутності позитивного результату перевірки або оцінки відповідності витратомірів-лічильників спирту етилового та засобів обліку готової продукції для цілей цього Кодексу витратоміри-лічильники спирту етилового та засоби обліку виробленої продукції вважаються невідновленими;

8) представник контролюючого органу на акцизному складі підприємства, на якому виробляється спирт етиловий денатурований для виробництва дезінфекційних засобів (код згідно з УКТ ЗЕД 3808 94 90 00), а також на підприємстві, яке виробляє дезінфекційні засоби:

а) здійснює контроль за дотриманням умов денатурації спирту етилового;

б) бере участь у складанні Акта денатурації спирту етилового, у якому зазначаються об'єм спирту етилового денатурованого в декалітрах 100-відсоткового спирту, приведених до температури 20° С, який був використаний на виробництво спирту етилового денатурованого, та кількість денатуруючих добавок, які були використані під час денатурації;

в) бере участь у складанні Акта виробництва дезінфекційних засобів (код згідно з УКТ ЗЕД 3808 94 90 00), у якому зазначаються об'єм спирту етилового денатурованого в декалітрах 100-відсоткового спирту, приведених до температури 20° С, кількість доданих інгредієнтів та кількість готової продукції.

29². Терміни погашення податкових векселів, виданих відповідно до пункту 229.8 статті 229 цього Кодексу виробниками або імпортерами палива для реактивних двигунів (коди згідно з УКТ ЗЕД 2710 12 70 00, 2710 19 21 00) та/або бензинів авіаційних (код згідно з УКТ ЗЕД 2710 12 31 00), які припадають на період з 1 березня по 31 травня 2020 року, продовжуються до 15 серпня 2020 року (включно).

У разі підтвердження до 15 серпня 2020 року (включно) імпортером або виробником, які видали податковий вексель, факту цільового використання бензину авіаційних або палива для реактивних двигунів погашення таких податкових векселів здійснюється у встановленому пунктом 229.8 статті 229 цього Кодексу порядку:

без сплати коштами сум акцизного податку, зазначених у таких податкових векселях;

без застосування штрафів, встановлених підпунктом 229.8.12 пункту 229.8 статті 229 цього Кодексу.

У разі якщо податковий вексель не погашено до 15 серпня 2020 року (включно), векселедержатель протягом п'яти робочих днів, наступних за визначенням цим пунктом останнім днем терміну погашення податкового векселя, здійснює протест такого векселя у неплатежі згідно із законодавством та протягом одного робочого дня з дати вчинення протесту звертається до банку, який здійснив аваль векселя, з опротестованим податковим векселем. Банк-аваліст зобов'язаний не пізніше операційного дня, що настає за датою звернення векселедержателя з опротестованим податковим векселем, переказати суму, зазначену в податковому векселі, векселедержателю.

У разі відсутності підтвердження до 15 серпня 2020 року (включно) цільового використання імпортером або виробником, які видали податковий вексель, бензину авіаційних або палива для реактивних двигунів з таких імпортера або виробника справляється штраф у розмірі 50 відсотків суми акцизного податку, яка обчислюється виходячи з обсягів бензину авіаційних або палива для реактивних двигунів, за якими відсутнє підтвердження цільового використання, та ставки акцизного податку, встановленої підпунктом 215.3.4 пункту 215.3 статті 215 цього Кодексу із застосуванням підвищувального коефіцієнта 10.

29³. Тимчасовий порядок відвантаження спирту етилового для виробництва дезінфекційних засобів

29³.1. Тимчасово, до 31 травня 2020 року, надати дозвіл на відвантаження спирту етилового з акцизного складу виробників спирту етилового виробникам лікарських засобів та виробникам продукції хімічного і технічного призначення, включеної до переліку продукції хімічного і технічного призначення, для виробництва якої використовується спирт етиловий денатурований, затвердженого Кабінетом Міністрів України, для виробництва дезінфекційних засобів.

29³.2. Тимчасово, до 31 травня 2020 року, акцизний податок справляється за ставкою 0 гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту із спирту етилового, який використовується для виробництва дезінфекційних засобів.

29³.3. До отримання з акцизного складу спирту етилового, що використовується для виробництва дезінфекційних засобів, відповідно до пункту 229.1 статті 229 цього Кодексу видається податковий вексель на суму податку, нарахованого на обсяг спирту етилового, що отримується виходячи із ставки, визначеної у пункті 215.3 статті 215 цього Кодексу. До видачі, обігу, погашення та здійснення протесту такого векселя застосовуються норми пункту 229.1 статті 229 цього Кодексу.

Податковий вексель на суму податку, нарахованого на обсяг спирту етилового, що буде використаний для виробництва дезінфікуючих засобів, може бути виданий виробниками лікарських засобів, на території яких діють податкові пости, або виробниками продукції хімічного і технічного призначення, включеної до переліку продукції хімічного і технічного призначення, для виробництва якої використовується спирт етиловий денатурований, затвердженого Кабінетом Міністрів України, місця зберігання спирту яких внесено до Єдиного реєстру місць зберігання спирту.

29³.4. Відвантаження спирту етилового з акцизного складу виробникам лікарських засобів та виробникам продукції хімічного і технічного призначення, включеної до переліку продукції хімічного і технічного призначення, для виробництва якої використовується спирт етиловий денатурований, затвердженого Кабінетом Міністрів України, для виробництва дезінфекційних засобів дозволяється у кількості, що не перевищує об'єм наявних у розпорядженні місць зберігання спирту етилового, що внесено до Єдиного реєстру місць зберігання спирту.

29³.5. На виробників лікарських засобів, які здійснюють виробництво дезінфекційних засобів з використанням спирту етилового, акцизний податок з якого справляється за ставкою 0 гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту, не поширюється дія абзаців другого - десятого підпункту 229.1.8 пункту 229.1 статті 229 цього Кодексу»; у підрозділі 10:

абзац четвертий пункту 52¹ замінити шістьма новими абзацами такого змісту:

«порушення вимог законодавства в частині:

обліку, виробництва, зберігання та транспортування пального, спирту етилового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів;

цільового використання пального, спирту етилового платниками податків;

обладнання акцизних складів витратомірами-лічильниками та/або рівномірами-лічильниками;

здійснення функцій, визначених законодавством у сфері виробництва і обігу спирту, алкогольних напоїв та тютюнових виробів, пального;

здійснення суб'єктами господарювання операцій з реалізацією пального або спирту етилового без реєстрації таких суб'єктів платниками акцизного податку».

У зв'язку з цим абзаци п'ятий та шостий вважати відповідно абзацами десятим та одинадцятим;

у пункті 52²:

абзац перший пункту 52² замінити сімома новими абзацами такого змісту:

«52². Установити мораторій на проведення документальних та фактичних перевірок на період з 18 березня по 31 травня 2020 року, крім:

документальних позапланових перевірок з підстав, визначених підпунктом 78.1.8 пункту 78.1 статті 78 цього Кодексу;

фактичних перевірок в частині порушення вимог законодавства в частині:

обліку, ліцензування, виробництва, зберігання та транспортування пального, спирту етилового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів;

цільового використання пального та спирту етилового платниками податків;

обладнання акцизних складів витратомірами-лічильниками та/або рівномірами-лічильниками;

здійснення функцій, визначених законодавством у сфері виробництва і обігу спирту етилового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів, пального, з підстав, визначених підпунктами 80.2.2, 80.2.3 та 80.2.5 пункту 80.2 статті 80 цього Кодексу».

У зв'язку з цим абзаци другий - четвертий вважати відповідно абзацами восьмим - десятим;

доповнити абзацом одинадцятим такого змісту:

«Камеральна перевірка податкової декларації (крім податкової декларації з податку на додану вартість) за зві-

ні (податкові) періоди березень - травень 2020 року, або уточнюючих розрахунків (крім уточнюючих розрахунків з податку на додану вартість), що були подані платниками податків протягом березня - травня 2020 року, може бути проведена лише протягом 60 календарних днів, що настають за останнім днем граничного строку їх подання, а якщо такі документи були надані пізніше, - за днем їх фактичного подання»;

пункти 52⁴ та 52⁵ викласти в такій редакції:

«52⁴. Не нараховується та не сплачується за період з 1 березня по 31 березня 2020 року плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) за земельні ділянки, що перебувають у власності або користуванні, у тому числі на умовах оренди, фізичних або юридичних осіб, та використовуються ними в господарській діяльності.

При цьому платники плати за землю (крім фізичних осіб), які відповідно до пункту 286.2 статті 286 цього Кодексу подали податкову декларацію, мають право подати уточнюючу податкову декларацію, в якій відобразити зміни податкового зобов'язання із сплати плати за землю за податковий період березень 2020 року.

У разі якщо у березні чи квітні 2020 року платниками плати за землю було подано уточнюючу податкову декларацію щодо зменшення податкового зобов'язання із сплати плати за землю за податковий період квітень 2020 року з причин, які не пов'язані із самостійним виявленням помилок, що містяться у раніше поданій ними податковій декларації, такі платники плати за землю зобов'язані подати не пізніше 30 квітня 2020 року уточнюючі податкові декларації з плати за землю (земельного податку та/або орендної плати за земельні ділянки державної або комунальної власності) за 2020 рік, в яких відобразити зміни податкового зобов'язання із сплати плати за землю за податкові періоди березень та квітень 2020 року відповідно до положень цього підпункту.

При цьому у разі подання таких податкових декларацій з підстав, визначених цим підпунктом, до таких платників податків не застосовуються санкції, визначені статтею 50 цього Кодексу, та штрафні санкції згідно з вимогами пункту 120.2 статті 120 цього Кодексу, за внесення змін до податкової звітності в частині збільшення податкових зобов'язань з плати за землю за податковий період квітень 2020 року.

Установити, що платники плати за землю (земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності), які визначають податкові зобов'язання із плати за землю на підставі податкових декларацій, сплачують податкове зобов'язання зі сплати плати за землю за податковий період квітень 2020 року у повному обсязі за місцезнаходженням земельної ділянки у строк до 30 червня 2020 року без нарахування пені та штрафних санкцій, передбачених цим Кодексом за порушення термінів сплати податкових зобов'язань щодо загальних термінів сплати податкового зобов'язання за такий період.

52⁵. Об'єкти нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних або юридичних осіб, не є об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, відповідно до статті 266 цього Кодексу в період з 1 березня по 31 березня 2020 року.

При цьому платники податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки (крім фізичних осіб), що відповідно до підпункту 266.7.5 пункту 266.7 статті 266 цього Кодексу подали податкову декларацію, мають право подати уточнюючу податкову декларацію, в якій відобразити зміни податкового зобов'язання із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за податковий період березень 2020 року.

У разі якщо у березні чи квітні 2020 року платниками податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, було подано уточнюючу податкову декларацію щодо зменшення податкового зобов'язання із сплати податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за податковий період квітень 2020 року із причин, які не пов'язані із самостійним виявленням помилок, що містяться у раніше поданій ними податковій декларації, такі платники податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, зобов'язані подати не пізніше 30 квітня 2020 року уточнюючі податкові декларації з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, в яких відобразити відповідні зміни податкового зобов'язання за податкові періоди березень та квітень 2020 року відповідно до положень цього підпункту.

При цьому у разі подання таких податкових декларацій з підстав, визначених цим підпунктом, до таких платників податків не застосовуються санкції, визначені статтею 50 цього Кодексу, та штрафні санкції згідно з вимогами пункту 120.2 статті 120 цього Кодексу, за внесення змін до податкової звітності в частині збільшення податкових зобов'язань з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за податковий період квітень 2020 року.

Установити, що платники податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, які визначають податкові зобов'язання із такого податку на підставі податкових декларацій, сплачують податкове зобов'язання з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за податковий період квітень 2020 року у повному обсязі за місцезнаходженням об'єкта нежитлової нерухомості у строк до 30 червня 2020 року без нарахування пені та штрафних санкцій, передбачених цим Кодексом за порушення термінів сплати податкових зобов'язань щодо загальних термінів сплати податкового зобов'язання за такий період»;

доповнити пунктами 52⁶, 52⁷ та 52⁸ такого змісту:

«52⁶. Надати органам місцевого самоврядування у 2020 році право прийняти рішення про внесення змін до прийнятого рішення про встановлення місцевих податків та/або зборів щодо зменшення ставок єдиного податку.

52⁷. Установити, що у 2020 році на проекті рішень, рішення сільських, селищних, міських рад, рад об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, про внесення змін до прийнятого рішення про встановлення місцевих податків та/або зборів щодо зменшення ставок єдиного податку, прийняті відповідно до пункту 52⁶ підрозділу 10 розділу ХХ цього Кодексу, не поширюється підпункт 4.1.9 пункту 4.1 та пункт 4.5 статті 4, підпункт 12.3.4 пункту 12.3, підпункт 12.4.3 пункту 12.4 (у частині строку прийняття та набрання чинності рішень) та пункт 12.5 (у частині строку набрання чинності рішеннями) статті 12 Податкового кодексу України, Закон України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», частина третя статті 15 Закону України «Про доступ до публічної інформації», Закон України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

52⁸. Тимчасово, на період до 31 травня 2020 року (включно), зупиняється перебіг строків, встановлених статтею 56 цього Кодексу (в частині процедури адміністративного оскарження), щодо скарг платників податків

(крім скарг щодо законності декларування заявленого до відшкодування з бюджету податку на додану вартість та/або з від'ємного значення з податку на додану вартість), що надійшли (надійдуть) до 31 травня 2020 року та/або які не розглянуті станом на 18 березня 2020 року. Таке зупинення не породжує будь-яких наслідків, передбачених статтею 56 Податкового кодексу України, статтями 52 - 53 цього Кодексу щодо надання контролюючими органами індивідуальних податкових консультацій в письмовій формі, статтями 73 та 78 цього Кодексу щодо надання платниками податків відповідей на запити контролюючих органів (крім запитів контролюючих органів щодо законності декларування заявленого до відшкодування з бюджету податку на додану вартість та/або з від'ємного значення з податку на додану вартість), що надійшли (надійдуть) платникам податків до 31 травня 2020 року. З 1 червня 2020 року перебіг строків, які зупинялися відповідно до цього пункту, продовжується з урахуванням часу, що минув до такого зупинення».

2. Пункт 9⁶ розділу ХХІ «Прикінцеві та перехідні положення» Митного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 44-48, ст. 552) викласти в такій редакції:

«9⁶. Тимчасово, до 30 червня 2020 року, для здійснення заходів щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19):

звільняються від сплати ввізного мита товари (в тому числі лікарські засоби, медичні вироби, медичне обладнання), необхідні для виконання заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемій та пандемій коронавірусної хвороби (COVID-19), перелік яких визначено Кабінетом Міністрів України;

митне оформлення товарів, зазначених в абзаці другого цього пункту, здійснюється першочергово;

плата за виконання митних формальностей поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, установленим для них, щодо товарів, зазначених в абзаці другому цього пункту, не справляється».

3. Розділ ІХ «Прикінцеві положення» Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18 - 22, ст. 144) доповнити пунктом 7 такого змісту:

«7. Під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), строки, визначені статтями 232, 269, 322, 324 цього Кодексу, продовжуються на строк дії такого карантину».

4. Розділ VII «Прикінцеві положення» Сімейного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 21-22, ст. 135) доповнити пунктом 2¹ такого змісту:

«2¹. Під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), строки, визначені статтями 72, 128, 129, 139 цього Кодексу, продовжуються на строк дії такого карантину».

5. Розділ «Прикінцеві та перехідні положення» Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40 - 44, ст. 356) доповнити пунктами 12 - 14 такого змісту:

«12. Під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), строки, визначені статтями 257, 258, 362, 559, 681, 728, 786, 1293 цього Кодексу, продовжуються на строк дії такого карантину.

13. В період здійснення в Україні заходів щодо запобігання виникненню, поширенню і розповсюдженню епідемії, пандемії коронавірусної хвороби (COVID-19), зборюються підвищення процентної ставки за кредитним договором.

14. З моменту встановлення карантину, введеного постановою Кабінету Міністрів України «Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» від 11 березня 2020 року № 211 (з наступними змінами і доповненнями), і до його завершення в установленому законом порядку наймач може бути звільнений від плати за користування майном відповідно до частини шостої статті 762 цього Кодексу».

6. У Кодексі законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

1) текст статті 21 викласти у такій редакції:

«Трудовим договором є угода між працівником і власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом чи фізичною особою, за якою працівник зобов'язується виконувати роботу, визначену цією угодою, а власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган чи фізична особа зобов'язується виплачувати працівникові заробітну плату і забезпечувати умови праці, необхідні для виконання роботи, передбачені законодавством про працю, колективним договором і угодою сторін.

Працівник має право реалізувати свої здібності до продуктивної і творчої праці шляхом укладення трудового договору на одному або одночасно на декількох підприємствах, в установах, організаціях, якщо інше не передбачено законодавством, колективним договором або угодою сторін.

Особливою формою трудового договору є контракт, в якому строк його дії, права, обов'язки і відповідальність сторін (в тому числі матеріальна), умови матеріального забезпечення та організації праці працівника, умови розірвання договору, в тому числі дострокового, можуть встановлюватися угодою сторін. Сфера застосування контракту визначається законами України»;

2) частину першу статті 24 доповнити пунктом 6¹ такого змісту:

«6¹) при укладенні трудового договору про дистанційну (надомну) роботу»;

3) статтю 60 викласти у такій редакції:

«Стаття 60. Гнучкий режим робочого часу

За погодженням між працівником і власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом для працівника може встановлюватися гнучкий режим робочого часу на визначений строк або безстроково як при прийнятті на роботу, так і згодом.

На час загрози поширення епідемії, пандемії та/або на час загрози військового, техногенного, природного чи іншого характеру умова про дистанційну (надомну) роботу та гнучкий режим робочого часу може встановлюватися у наказі (розпорядженні) власника або уповноваженого ним органу без обов'язкового укладення у письмовій формі трудового договору про дистанційну (надомну) роботу.

Гнучкий режим робочого часу - це форма організації праці, якою допускається встановлення режиму роботи, що є відмінним від визначеного правилами внутрішнього трудового розпорядку, за умови дотримання встановленої денної, тижневої чи на певний обліковий період (два тижні, місяць тощо) норми тривалості робочого часу.

Гнучкий режим робочого часу може передбачати:

1) фіксований час, протягом якого працівник обов'язково повинен бути присутнім на робочому місці та виконувати свої посадові обов'язки; при цьому може передбачатися поділ робочого дня на частини;

2) змінний час, протягом якого працівник на власний розсуд визначає періоди роботи в межах встановленої норми тривалості робочого часу;

3) час перерви для відпочинку і харчування.

Облік робочого часу забезпечується власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом.

Гнучкий режим робочого часу, як правило, не застосовується на безперервно діючих підприємствах, в установах, організаціях, при багатозмінній організації роботи, а також в інших випадках, обумовлених специфікою діяльності, коли виконання обов'язків працівником потребує його присутності в чітко визначені правилами внутрішнього трудового розпорядку години роботи (торгівля, побутове обслуговування населення, вантажно-розвантажувальні роботи, робота транспорту тощо) або коли такий режим є несумісним з вимогами щодо безпечних умов праці.

У разі виробничо-технічної необхідності та/або для виконання невідкладних чи непередбачуваних завдань власник підприємства, установи, організації або уповноважений ним орган може тимчасово (на термін до одного місяця протягом календарного року) застосовувати до працівників, яким установлено гнучкий режим робочого часу, загальноствановлений на підприємстві, в установі, організації графік роботи. При цьому норми частини третьої статті 32 цього Кодексу не застосовуються.

У разі відрядження на підприємця поширюється режим робочого часу того підприємства (установи, організації), до якого (якої) його відряджено.

Застосування гнучкого режиму робочого часу не тягне за собою змін в нормуванні, оплаті праці та не впливає на обсяг трудових прав працівників.

Дистанційна (надомна) робота - це така форма організації праці, коли робота виконується працівником за місцем його проживання чи в іншому місці за його вибором, у тому числі за допомогою інформаційно-комунікаційних технологій, але поза приміщенням роботодавця.

При дистанційній (надомній) роботі працівники розподіляють робочий час на свій розсуд, на них не поширюються правила внутрішнього трудового розпорядку, якщо інше не передбачено у трудовому договорі. При цьому загальна тривалість робочого часу не може перевищувати норм, передбачених статтями 50 і 51 цього Кодексу.

Виконання дистанційної (надомної) роботи не тягне за собою будь-яких обмежень обсягу трудових прав працівників.

При цьому, якщо працівник і роботодавець письмово не домовились про інше, дистанційна (надомна) робота передбачає оплату праці в повному обсязі та в строки, визначені діючим трудовим договором;

4) статтю 113 викласти у такій редакції:

«Стаття 113. Порядок оплати часу простою, а також при освоєнні нового виробництва (продукції)

Час простою не з вини працівника, в тому числі на період оголошення карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України, оплачується з розрахунку не нижче від двох третин тарифної ставки встановленого працівникові розряду (окладу).

Про початок простою, крім простою структурного підрозділу чи всього підприємства, працівник повинен попередити власника або уповноважений ним орган чи бригадира, майстра або посадових осіб.

За час простою, коли виникла виробнича ситуація, небезпечна для життя чи здоров'я працівника або для людей, які його оточують, і навколишнього природного середовища не з його вини, за ним зберігається середній заробіток.

Час простою з вини працівника не оплачується.

На період освоєння нового виробництва (продукції) власник або уповноважений ним орган може здійснювати робітникам доплату до попереднього середнього заробітку на строк не більш як шість місяців»;

5) доповнити главою XIX такого змісту:

«Глава XIX

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), строки, визначені статтею 233 цього Кодексу, продовжуються на строк дії такого карантину».

7. Статтю 165² Кодексу України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122) викласти у такій редакції:

«Стаття 165². Порушення порядку формування та застосування цін і тарифів

Порушення порядку формування, встановлення та застосування цін і тарифів, а також знижок, націнок, доплат до них -

тягне за собою накладення штрафу на громадян у розмірі ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - у розмірі ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за одне з правопорушень, зазначених у частині першій цієї статті, -

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян у розмірі ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - від двохсот до п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені під час карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України, на товари протиепідемічного призначення, що необхідні для запобігання поширенню епідемії, пандемії коронавірусної хвороби (COVID-19), та/або товарів, що мають істотну соціальну значущість, перелік яких визначений Кабінетом Міністрів України, якщо ціна перевищила більше ніж у 1,2 рази рівень ціни, визначений Кабінетом Міністрів України на такий товар, -

тягнуть за собою накладення штрафу на громадян від двохсот до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб - від двохсот до п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

8. Частиною п'ятою статті 31 Кодексу цивільного захисту України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 34-35, ст. 458) викласти у такій редакції:

«5. Органи управління цивільного захисту зобов'язані сприяти засобом масової інформації у наданні населенню оперативних відомостей, зазначених у частині першій цієї статті. Оприлюднення інформації про наслідки надзвичайної ситуації здійснюється відповідно до законодавства про інформацію».

9. У Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) статтю 195 після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«4. Під час карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), учасники справи можуть брати участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції поза межами приміщення суду з використанням власних технічних засобів. Підтвердження особи учасника справи здійснюється із застосуванням електронного підпису, а якщо особа не має такого підпису, то у порядку, визначеному Законом України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» або Державною судовою адміністрацією України».

У зв'язку з цим частини четверту - одинадцяту вважає відповідно частинами п'ятою - дванадцятою;

2) розділ VI «Прикінцеві положення» доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3. Під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), строки, визначені статтями 47, 79, 80, 114, 122, 162, 163, 164, 165, 169, 177, 193, 261, 295, 304, 309, 329, 338, 342, 363 цього Кодексу, а також інші процесуальні строки щодо зміни предмета або підстави позову, збільшення або зменшення розміру позовних вимог, подання доказів, витребування доказів, забезпечення доказів, а також строки звернення до адміністративного суду, подання відзиву та відповіді на відзив, заперечення, пояснень третьої особи щодо позову або відзиву, залишення позовної заяви без руху, повернення позовної заяви, пред'явлення зустрічного позову, розгляду адміністративної справи, апеляційного оскарження, розгляду апеляційної скарги, касаційного оскарження, розгляду касаційної скарги, подання заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами продовжуються на строк дії такого карантину.

Строк, який встановлює суд у своєму рішенні, не може бути меншим, ніж строк дії карантину, пов'язаного із запобіганням поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)».

10. У Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №9-13, ст. 88):

1) частину другу статті 27 викласти у такій редакції:

«2. Кримінальне провадження в судах усіх інстанцій здійснюється відкрито. Слідчий суддя, суд може прийняти рішення про обмеження доступу осіб, які не є учасниками судового процесу, в судове засідання під час карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України відповідно до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», якщо участь в судовому засіданні становитиме загрозу життю чи здоров'ю особи. Слідчий суддя, суд може прийняти рішення про здійснення кримінального провадження у закритому судовому засіданні впродовж усього судового провадження або його окремої частини лише у разі:

1) якщо обвинуваченим є неповнолітній;

2) розгляду справи про злочин проти статеві свободи та статевої недоторканості особи;

3) необхідності запобігти розголошенню відомостей про особисте та сімейне життя чи обставин, які принижують гідність особи;

4) якщо здійснення провадження у відкритому судовому засіданні може призвести до розголошення таємниці, що охороняється законом;

5) необхідності забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному провадженні»;

2) розділ XI «Перехідні положення» доповнити пунктом 20⁵ такого змісту:

«20⁵. Тимчасово, на період дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), встановити такі особливості судового контролю за дотриманням прав, свобод та інтересів осіб у кримінальних провадженнях та розгляду окремих питань під час судового провадження.

Розгляд питань, які віднесено до повноважень слідчого судді (крім розгляду клопотань про надання дозволу на проведення негласних слідчих (розшукових) дій і скарг на рішення, дії чи бездіяльність слідчого чи прокурора під час досудового розслідування), та окремих питань під час судового провадження здійснюється з урахуванням особливостей, визначених цим пунктом.

У разі неможливості визначити слідчого суддю у відповідному суді (крім Вищого антикорупційного суду) місцевий суд вносить вмотивоване подання про передачу клопотання, яке має розглядатися слідчим суддею, для розгляду до іншого суду в межах юрисдикції одного суду апеляційної інстанції або до суду в межах юрисдикції різних апеляційних судів».

11. У Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) частину четверту статті 8 викласти у такій редакції:

«4. Суд може видалити із зали судових засідань осіб, які перешкоджають веденню судового засідання, здійсненню прав або виконанню обов'язків учасників судового процесу або судді, порушують порядок у залі суду. Суд може прийняти рішення про обмеження доступу осіб, які не є учасниками судового процесу, в судове засідання під час карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України відповідно до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», якщо участь в судовому засіданні становитиме загрозу життю чи здоров'ю особи»;

2) статтю 197 після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«4. Під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), учасники справи можуть брати участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції поза межами приміщення суду з використанням власних технічних засобів. Підтвердження особи учасника справи здійснюється із застосуванням електронного підпису, а якщо особа не має такого підпису, то у порядку, визначеному Законом України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» або Державною судовою адміністрацією України».

У зв'язку з цим частини четверту - одинадцяту вважає відповідно частинами п'ятою - дванадцятою;

3) розділ X «Прикінцеві положення» доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4. Під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), строки, визначені статтями 46, 157, 195, 229, 256, 260, 288, 295, 306, 321, 341, 346, 349, а також інші процесуальні строки щодо зміни предмета або підстави позову, збільшення або зменшення розміру позовних вимог, апеляційного оскарження, залишення апеляційної скарги без руху, повернення апеляційної скарги, подання заяви про скасування судового нака-

зу, розгляду справи по суті, строки, на які зупиняється провадження, подання заяви про перегляд судових рішень за нововиявленими або виключними обставинами, звернення із скаргою, оскарження рішення третейського суду, судового розгляду справи, касаційного оскарження подання відзиву продовжуються на строк дії такого карантину.

Строк, який встановлює суд у своєму рішенні, не може бути меншим, ніж строк карантину, пов'язаного із запобіганням поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)».

12. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) частину третю статті 7 викласти у такій редакції:

«3. Суд може видалити із зали судових засідань осіб, які перешкоджають веденню судового засідання, здійсненню прав або виконанню обов'язків учасників судового процесу або судді, порушують порядок у залі суду. Суд може прийняти рішення про обмеження доступу осіб, які не є учасниками судового процесу, в судове засідання під час карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України відповідно до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб», якщо участь в судовому засіданні становитиме загрозу життю чи здоров'ю особи»;

2) статтю 212 після частини третьої доповнити новою частиною такого змісту:

«4. Під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), учасники справи можуть брати участь у судовому засіданні в режимі відеоконференції поза межами приміщення суду з використанням власних технічних засобів. Підтвердження особи учасника справи здійснюється із застосуванням електронного підпису, а якщо особа не має такого підпису, то у порядку, визначеному Законом України «Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус» або Державною судовою адміністрацією України».

У зв'язку з цим частини четверту - дванадцяту вважає відповідно частинами п'ятою - тринадцятою;

3) розділ XII «Прикінцеві положення» доповнити пунктом 3 такого змісту:

«3. Під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), строки, визначені статтями 49, 83, 84, 170, 178, 179, 180, 181, 185, 210, 222, 253, 275, 284, 325, 354, 357, 360, 371, 390, 393, 395, 398, 407, 424 цього Кодексу, а також інші процесуальні строки щодо зміни предмета або підстави позову, збільшення або зменшення розміру позовних вимог, подання доказів, витребування доказів, забезпечення доказів, а також строки звернення до суду, подання відзиву та відповіді на відзив, заперечення, пояснень третьої особи щодо позову або відзиву, залишення позовної заяви без руху, подання заяви про перегляд заочного рішення, повернення позовної заяви, пред'явлення зустрічного позову, заяви про скасування судового наказу, розгляду справи, апеляційного оскарження, розгляду апеляційної скарги, касаційного оскарження, розгляду касаційної скарги, подання заяви про перегляд судового рішення за нововиявленими або виключними обставинами продовжуються на строк дії такого карантину».

13. Розділ VII «Прикінцеві положення» Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5-6, ст. 30 із наступними змінами) доповнити пунктами 9-11 такого змісту:

«9. У період здійснення в Україні заходів щодо запобігання виникненню, поширенню і розповсюдженню епідемії, пандемії коронавірусної хвороби (COVID-19) забороняється підвищення процентної ставки за кредитним договором.

10. Тимчасово, у зв'язку з проведенням заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), положення статті 69 цього Закону щодо строків оприлюднення річної фінансової звітності, річної консолідованої фінансової звітності банку разом із аудиторським звітом за 2019 рік не застосовуються у 2020 році. Така звітність може бути оприлюднена банками до 30 квітня 2020 року, а після зазначеної дати оприлюднюється в строки, встановлені пунктом 7 розділу VII Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок».

11. Тимчасово, у зв'язку з проведенням заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), положення статті 69 цього Закону щодо строків оприлюднення річної консолідованої звітності банківської групи разом із аудиторським звітом за 2019 рік не застосовуються у 2020 році. Така звітність може бути оприлюднена відповідальною особою банківської групи до 1 червня 2020 року, а після зазначеної дати оприлюднюється протягом 30 робочих днів після оприлюднення річної фінансової звітності, річної консолідованої фінансової звітності банку разом із аудиторським звітом за 2019 рік».

14. У Законі України «Про зайнятість населення» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 24, ст. 243 із наступними змінами):

1) статтю 47 викласти у такій редакції:

«Стаття 47. Допомога по частковому безробіттю

1. Допомога по частковому безробіттю надається територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, застрахованим особам у разі втрати ними частини заробітної плати внаслідок вимушеного скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) виробництва продукції без припинення трудових відносин у разі, якщо:

зупинення (скорочення) виробництва на підприємстві або в цеху, дільниці із замкнутим циклом виробництва (структурний підрозділ підприємства, у якому здійснюються всі етапи технологічного процесу з виробництва певного виду продукції у межах такого підрозділу), що має невідворотний та тимчасовий характер, триває не менше трьох місяців і не перевищує шести місяців, не залежить від працівників та роботодавця, охопило не менш як 20 відсотків чисельності працівників підприємства або цеху, дільниці, у яких скорочення робочого часу становить 30 і більше відсотків на місяць;

зупинення (скорочення) виробництва та тривалості робочого часу працівників є вимушеним, оскільки:

вичерпано всі можливі заходи запобігання йому, що підтверджується узгодженим рішенням роботодавця та виборного органу підприємства організації, з якою укладено колективний договір, за результатами консультацій між ними;

роботодавцем вживаються заходи щодо профілактики та запобігання поширенню епідемії на виконання відповідного рішення місцевої державної адміністрації.

Про можливе зупинення (скорочення) виробництва роботодавцю зобов'язаний повідомляти територіальний орган письмово за формою та у строки, визначені центральним органом виконавчої влади, що реалізує дер-

жавну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції.

2. Право на допомогу по частковому безробіттю мають застраховані особи, які протягом 12 місяців, що передували місяцю, в якому почалося скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу, працювали не менше шести календарних місяців, сплачували страхові внески та у яких скорочення тривалості робочого часу становить 50 і більше відсотків на місяць.

У разі якщо роботодавцем вживаються заходи щодо профілактики та запобігання поширенню епідемії на виконання відповідного рішення обласної державної адміністрації, право на допомогу по частковому безробіттю мають усі застраховані особи, з якими роботодавцем оформлено трудові відносини.

3. Допомога по частковому безробіттю не надається у разі, якщо:

1) зупинення (скорочення) виробництва носить сезонний характер або виникає виключно з організаційно-виробничих причин;

2) є можливість працевлаштування (тимчасового переведення) працівників на період зупинення (скорочення) виробництва на інших дільницях, у цехах;

3) працівник:

відмовився від працевлаштування (тимчасового переведення) на підходящу роботу на підприємстві з повним робочим днем (тижнем);

працює на підприємстві за сумісництвом; проходить альтернативну (невійськову) службу.

4. Допомога по частковому безробіттю встановлюється за кожну годину, на яку працівникові було скорочено передбачену законодавством тривалість робочого часу, із розрахунку двох третин тарифної ставки (окладу), встановленої працівникові відповідного розряду. Розмір допомоги визначається під час затвердження бюджету Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття виходячи з фінансових можливостей і не може перевищувати прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом.

5. Виплата працівникам допомоги по частковому безробіттю здійснюється підприємством з першого дня скорочення тривалості їх робочого часу за рахунок коштів Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття у межах строку зупинення (скорочення) виробництва, але не більше 180 календарних днів протягом року.

6. У разі порушення гарантій зайнятості осіб, яким виплачувалася допомога по частковому безробіттю (розірвання трудового договору протягом шести місяців (якщо допомога виплачувалася менше ніж 180 календарних днів, - протягом періоду, що дорівнює періоду виплати допомоги), з дня закінчення виплати допомоги з підстав, передбачених пунктом 1 статті 36, частиною третьою статті 38, пунктом 1 статті 40 Кодексу законів України про працю, кошти повертаються в повному обсязі до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

Кошти не підлягають поверненню у разі, якщо роботодавцем вживалися заходи щодо профілактики та запобігання поширенню епідемії на виконання відповідного рішення обласної державної адміністрації.

7. Підприємство не може звернутися за наступним одержанням з Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття коштів для виплати працівникам допомоги по частковому безробіттю раніше, ніж через рік після закінчення строку виплати допомоги по частковому безробіттю.

Період виплати допомоги по частковому безробіттю, у разі якщо роботодавцем вживалися заходи щодо профілактики та запобігання поширенню епідемії на виконання відповідного рішення обласної державної адміністрації, не враховується при розгляді звернення за наступним одержанням допомоги по частковому безробіттю з причин виробничого характеру.

8. Порядок надання допомоги по частковому безробіттю встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері зайнятості населення та трудової міграції»;

2) доповнити статтею 47¹ такого змісту:

«Стаття 47¹. Допомога по частковому безробіттю на період здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України

1. Допомога по частковому безробіттю надається територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, застрахованим особам у разі втрати ними частини заробітної плати внаслідок вимушеного скорочення передбаченої законодавством тривалості робочого часу у зв'язку із зупиненням (скороченням) діяльності через проведення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України, за зверненням роботодавця для її виплати працівникам.

Сума допомоги по частковому безробіттю надається роботодавцем із числа суб'єктів малого та середнього підприємництва за період проведення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України.

Допомога по частковому безробіттю не надається у разі наявності у роботодавця заборгованості з виплати заробітної плати та сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, яка виникла протягом п'яти років, що передують року зупинення діяльності.

2. Для отримання допомоги по частковому безробіттю роботодавець має право звернутися до територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за місцем реєстрації його як платника єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування та подає такі документи:

1) заяву у довільній формі;

2) копію наказу із зазначенням дати початку зупинення (скорочення) виробництва та переліком заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України;

3) відомості про працівників (прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний державний орган і мають відмітку в паспорті), у яких виникло право на допомогу по частковому безробіттю згідно з цією статтею;

4) довідку про відсутність заборгованості з виплати заробітної плати та сплати єдиного внеску на загально-

обов'язкове державне соціальне страхування, що виникла протягом п'яти років, що передують року зупинення (скорочення) виробництва.

3. Право на допомогу по частковому безробіттю відповідно до цієї статті мають застраховані особи, з якими роботодавцем оформлено трудові відносини (крім осіб, які отримують пенсію).

4. Допомога по частковому безробіттю встановлюється за кожну годину, на яку працівникові було скорочено передбачену законодавством тривалість робочого часу, із розрахунку двох третин тарифної ставки (окладу), встановленої працівникові відповідного розряду. Розмір допомоги визначається виходячи з фінансових можливостей Фонду і не може перевищувати розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом.

5. Виплата працівникам допомоги по частковому безробіттю здійснюється роботодавцем з першого дня скорочення тривалості їх робочого часу за рахунок коштів Фонду у межах строку зупинення (скорочення) виробництва, але не більше строку проведення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України.

6. У разі порушення гарантій зайнятості осіб, яким виплачувалася допомога по частковому безробіттю (розірвання трудового договору протягом шести місяців (якщо допомога виплачувалася менше ніж 180 календарних днів, - протягом періоду, що дорівнює періоду виплати допомоги), з дня закінчення виплати допомоги з підстав, передбачених пунктом 1 статті 40 (крім повної ліквідації або припинення діяльності роботодавця), пунктом 1 статті 36, частиною третьою статті 38 Кодексу законів України про працю, кошти повертаються в повному обсязі до Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття.

7. Роботодавець може звернутися за отриманням коштів для виплати працівникам допомоги по частковому безробіттю протягом 30 календарних днів з дня зупинення (скорочення) виробництва.

Період виплати допомоги по частковому безробіттю у разі, якщо роботодавцем вживалися заходи щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України, не враховується при розгляді звернення за наступним одержанням допомоги по частковому безробіттю з причин виробничого характеру.

8. Рішення про надання допомоги по частковому безробіттю приймається територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за місцем реєстрації як платника єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування»;

3) розділ XI «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктом 5¹ такого змісту:

«5¹. Установити, що на період здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України:

Кабінет Міністрів України має право вирішувати питання щодо тимчасового призупинення видачі дозволів на застосування праці іноземців та осіб без громадянства, в тому числі в окремих регіонах чи на окремі види діяльності;

центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, має право визначати особливості реєстрації, перереєстрації, надання статусу безробітного та призначення виплати допомоги по безробіттю, відмінні від встановленого порядку;

статус безробітного надається особам з першого дня реєстрації їх у територіальних органах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за їх особистою заявою без вимог до наявності підходящої роботи».

15. Розділ XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 38-39, ст. 380) доповнити пунктом 1¹ такого змісту:

«1¹. Тривалість навчального року у закладах освіти встановлюється спеціальними законами. У разі встановлення заборони учасникам освітнього процесу відвідувати заклади освіти, тимчасово, на період здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України, дата початку та/або закінчення відповідного навчального року (років) визначається Кабінетом Міністрів України».

16. Статтю 18 Закону України «Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та пального» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345 із наступними змінами) доповнити новою частиною такого змісту:

«Тимчасово встановити, що положення статті 7¹ цього Закону не застосовуються:

до 30 квітня 2020 року для виробників дезінфекційних засобів (код згідно з УКТ ЗЕД 3808 94 90 00);

до 31 травня 2020 року для виробників лікарських засобів, що здійснюють виробництво дезінфекційних засобів з використанням спирту етилового, акцизний податок з якого справляється за ставкою 0 гривень за 1 літр 100-відсоткового спирту».

17. Статтю 15 Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 35, ст. 290; 2011 р., № 25, ст. 189) доповнити пунктом 1² такого змісту:

«1². Установити, що визначений частиною першою статті 6 цього Закону строк виплати державної соціальної допомоги малозабезпеченим сім'ям, яким вона була призначена раніше, продовжується без подання необхідних документів на період здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України, з подальшим проведенням перерахунку розміру виплаченої державної соціальної допомоги на підставі заяви та необхідних документів, поданих після закінчення терміну дії зазначених заходів».

18. Розділ VIII «Прикінцеві положення» Закону України «Про державну допомогу сім'ям з дітьми» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 20, ст. 102; 2015 р., № 10, ст. 62) доповнити пунктом 1¹ такого змісту:

«1¹. Установити, що визначені статтею 6 цього Закону строки звернення щодо призначення державної допомоги сім'ям з дітьми продовжуються на період здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантин-

ном, встановленим Кабінетом Міністрів України, та один місяць після дати його завершення».

19. Розділ XV «Прикінцеві положення» Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49 - 51, ст. 376 із наступними змінами) доповнити пунктом 14⁶ такого змісту:

«14⁶. У разі пропуску в період здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України, строку повторного огляду медико-соціальної експертизи особою з інвалідністю виплата пенсії по інвалідності не зупиняється до закінчення терміну дії зазначених заходів з подальшим проведенням перерахунку розміру виплаченої пенсії на підставі заяви та результатів переогляду особи з інвалідністю».

20. Закон України «Про пенсійне забезпечення осіб звільнених з військової служби, та деяких інших осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 29, ст. 399 із наступними змінами) доповнити розділом IX такого змісту:

«Розділ IX

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Кабінету Міністрів України:

вжити заходи щодо недопущення зменшення розміру виплат пенсій, а також щодо проведення індексації пенсій, після завершення здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України».

21. Статтю 18 Закону України «Про державну соціальну допомогу особам з інвалідністю з дитинства та дітям з інвалідністю» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 1, ст. 2 із наступними змінами) доповнити пунктами 2¹ і 2² такого змісту:

«2¹. У разі пропуску в період здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України, строку переогляду особою з інвалідністю з дитинства або дитиною з інвалідністю виплата державної соціальної допомоги не зупиняється до закінчення терміну дії зазначених заходів з подальшим проведенням перерахунку розміру виплаченої державної соціальної допомоги на підставі заяви та результатів переогляду особи з інвалідністю з дитинства або дитини з інвалідністю.

22. Вжити заходи щодо недопущення зменшення розміру виплат державної соціальної допомоги, а також проведення індексації виплат, після завершення здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України».

22. Статтю 18 Закону України «Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та особам з інвалідністю» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 33-34, ст. 404; 2005 р., № 25, ст. 338) доповнити пунктом 3¹ такого змісту:

«3¹. Установити, що визначені частиною першою статті 5 цього Закону строки звернення за допомогою продовжуються на період здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України, та один місяць після дати його завершення.

У разі пропуску в період здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України, строку переогляду особою з інвалідністю виплата державної соціальної допомоги не зупиняється до закінчення терміну дії зазначених заходів з подальшим проведенням перерахунку розміру виплаченої державної соціальної допомоги на підставі заяви та результатів переогляду особи з інвалідністю».

23. Пункт 10 частини першої статті 13 Закону України «Про розвиток та державну підтримку малого і середнього підприємництва в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 3, ст. 23) виключити.

24. Розділ VIII «Прикінцеві положення» Закону України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 22, ст. 171; 2013 р., № 24, ст. 243; 2014 р., № 20-21, ст. 745) доповнити пунктом 3² такого змісту:

«3². Установити, що на період здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України:

допомога по безробіттю призначається з першого дня надання статусу безробітного;

виплата допомоги по безробіттю може здійснюватися без особистого відвідування безробітним територіального органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері зайнятості населення та трудової міграції, за умови підтвердження безробітним наміру перебування у статусі безробітного будь-якими засобами комунікації (телефонний зв'язок, електронні засоби тощо)».

25. Розділ VI «Заклучні положення» Закону України «Про політичні партії в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 23, ст. 118) доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5. Установити, що звіти про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру політичних партій, передбачені статтею 17 цього Закону, кінцевий термін подання яких припадає на період здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України, подаються не пізніше ніж на сороковий день після закінчення здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України».

26. Розділ V «Прикінцеві положення» Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 40, ст. 365 із наступними змінами) доповнити пунктом 1² такого змісту:

«1². Особи, відповідальні за своєчасне та у повному обсязі подання та оприлюднення фінансової звітності, визначені статтею 11 цього Закону, звільняються від відповідальності за порушення строків оприлюднення фінансової звітності за 2019 рік або консолідованої фінансової звітності за 2019 рік разом з аудиторським звітом у разі, якщо така звітність буде оприлюднена у період дії карантину, встановленого з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), або протягом 90 календарних днів з дня, наступного за днем завершення такого карантину, але не пізніше 31 грудня 2020 року, а для підприємств, які є емітентами цінних паперів, протягом строку, встановленого пунктом 7 розділу VII «Прикінцеві положення» Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок», але не пізніше 31 грудня 2020 року».

27. Частину першу статті 20 Закону України «Про ціни і ціноутворення» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 19-20, ст. 190) викласти в такій редакції:

«1. До суб'єктів господарювання застосовуються адміністративно-господарські санкції за:

1) порушення вимог щодо формування, встановлення та застосування державних регульованих цін - вилучення необґрунтовано одержаної виручки, що становить позитивну різницю між фактичною виручкою від продажу (реалізації) товару та виручкою за цінами, сформованими відповідно до запровадженого способу регулювання (крім тих, що на постійній основі надають житлово-комунальні послуги або мають адресного споживача), та штраф у розмірі 100 відсотків необґрунтовано одержаної виручки;

2) стягнення плати за товари, які згідно із законодавством надаються безоплатно, - штраф у розмірі 100 відсотків вартості проданих (реалізованих) товарів;

3) надання уповноваженим органам недостовірних відомостей - штраф у розмірі 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

4) невиконання приписів уповноважених органів або створення перешкод для виконання покладених на них функцій - штраф у розмірі 2000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

28. У Законі України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 9, ст. 79 із наступними змінами):

1) абзац дев'ятий частини другої статті 3 викласти в такій редакції:

«актив, прийнятих з питань запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного, надзвичайного стану, оголошення зони надзвичайної екологічної ситуації на період здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України, а також з питань мобілізації та демобілізації»;

2) статтю 40 викласти в такій редакції:

«Стаття 40. Особливості здійснення регуляторної діяльності в умовах воєнного, надзвичайного стану та оголошення зони надзвичайної екологічної ситуації

В умовах воєнного, надзвичайного стану, оголошення зони надзвичайної екологічної ситуації, на період здійснення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України, відповідно до Конституції України та в установленому порядку регуляторна діяльність здійснюється з урахуванням обмежень прав і свобод людини і громадянина, які в умовах воєнного та надзвичайного стану, оголошення зони надзвичайної екологічної ситуації встановлюються відповідно до Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», Закону України «Про правовий режим надзвичайного стану» та Закону України «Про зону надзвичайної екологічної ситуації».

29. Розділ VII «Прикінцеві положення» Закону України «Про цінні папери та фондовий ринок» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 31, ст. 268) доповнити пунктом 7 такого змісту:

«7. Тимчасово, у зв'язку з проведенням заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), положення статті 40 цього Закону щодо строків розкриття річної інформації про емітента за 2019 рік не застосовуються у 2020 році. Така річна інформація може бути розкрита емітентами цінних паперів до 30 квітня 2020 року, а після зазначеної дати розкривається протягом п'яти робочих днів після:

проведення загальних зборів акціонерів в порядку, встановленому пунктом 10 розділу XVII Закону України «Про акціонерні товариства»;

проведення загальних зборів учасників товариств з обмеженою відповідальністю, які є емітентами цінних паперів, в порядку, встановленому пунктом 51 глави VIII Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю».

30. Розділ XVII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про акціонерні товариства» (Відомості Верховної Ради України, 2008 р., № 50-51, ст. 384 із наступними змінами) доповнити пунктами 10 - 12 такого змісту:

«10. Тимчасово, у зв'язку з проведенням заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), норми статті 32 Закону України «Про акціонерні товариства» щодо строків проведення річних загальних зборів акціонерів не застосовуються у 2020 році. При цьому проведення загальних зборів акціонерів у 2020 році в строки, встановлені цим Законом під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), не є порушенням цього Закону. Річні загальні збори акціонерів за результатами 2019 фінансового року мають бути проведені у строк не пізніше трьох місяців після дати завершення карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19).

У разі якщо в силу дії обмежувальних заходів у зв'язку з дією карантину на території України неможливим є проведення загальних зборів акціонерів в порядку, встановленому цим Законом, загальні збори акціонерів можуть бути проведені дистанційно в порядку та строки, визначені тимчасовим порядком дистанційного проведення загальних зборів, затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

11. Встановити, що у разі завершення строку повноважень членів наглядових рад акціонерних товариств у 2020 році повноваження таких членів наглядових рад продовжуються в повному обсязі до дати проведення загальних зборів акціонерів в порядку, встановленому пунктом 10 цього розділу.

12. Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку невідкладно розробити та затвердити тимчасовий порядок скликання та дистанційного проведення загальних зборів акціонерів у зв'язку із здійсненням заходів щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України.

Нормативно-правовий акт, зазначений у цьому пункті, розробляється, розглядається, приймається та оприлюднюється без урахування вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Такий акт, прийнятий Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку на виконання цього Закону, не підлягає державній реєстрації в Міністерстві юстиції України. Зазначений акт Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку оприлюднюється на її офіційному веб-сайті та набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Офіційним опублікуванням такого акта Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку вважається його оприлюднення на офіційному веб-сайті Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку».

31. Розділ IX «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про інститути спільного інвестування» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 29, ст. 337) доповнити пунктами 16 - 18 такого змісту:

«16. Тимчасово, у зв'язку з проведенням заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), норми статті 16 Закону України «Про інститути спільного інвестування» щодо строків проведення річних загальних зборів корпоративного фонду не застосовуються у 2020 році. При цьому проведення загальних зборів корпоративного фонду у 2020 році в строки, встановлені цим Законом під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), не є порушенням цього Закону. Річні загальні збори корпоративного фонду у 2020 році за результатами 2019 фінансового року мають бути проведені у строк не пізніше трьох місяців після дати завершення карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19).

У разі якщо в силу дії обмежувальних заходів у зв'язку з дією карантину на території України неможливим є проведення загальних зборів корпоративного фонду в порядку, встановленому цим Законом, загальні збори корпоративного фонду можуть бути проведені дистанційно в порядку та строки, визначені тимчасовим порядком дистанційного проведення загальних зборів, затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

17. Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку невідкладно розробити та затвердити тимчасовий порядок скликання та дистанційного проведення загальних зборів корпоративного фонду у зв'язку із здійсненням заходів щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України.

Нормативно-правовий акт, зазначений у цьому пункті, розробляється, розглядається, приймається та оприлюднюється без урахування вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Такий акт, прийнятий Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку на виконання цього Закону, не підлягає державній реєстрації в Міністерстві юстиції України. Зазначений акт Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку оприлюднюється на її офіційному веб-сайті та набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

Офіційним опублікуванням такого акта Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку вважається його оприлюднення на офіційному веб-сайті Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

18. Тимчасово, у зв'язку з проведенням заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), положення статті 75 Закону України «Про інститути спільного інвестування» щодо строків розкриття річного звіту щодо діяльності інституту спільного інвестування за 2019 рік не застосовуються у 2020 році. Такий річний звіт може бути розкритий компанією з управління активами до 1 квітня 2020 року, а після зазначеної дати розкривається протягом п'яти робочих днів після:

проведення загальних зборів корпоративного фонду в порядку, встановленому пунктом 16 цього розділу;

прийняття уповноваженим органом компанії з управління активами пайового фонду рішення про затвердження річного звіту фонду в порядку, визначеному законодавством та регламентом такого фонду».

32. Главу VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 13, ст. 69) доповнити пунктами 5¹ і 5² такого змісту:

«5¹. Тимчасово, у зв'язку з проведенням заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), норми статті 31 Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» щодо строків проведення річних загальних зборів учасників не застосовуються у 2020 році до товариств, які є емітентами цінних паперів. При цьому проведення загальних зборів учасників у 2020 році в строки, встановлені цим Законом під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), не є порушенням цього Закону. Річні загальні збори учасників за результатами 2019 фінансового року мають бути проведені у строк не пізніше трьох місяців після дати завершення карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19).

У разі якщо в силу дії обмежувальних заходів у зв'язку з дією карантину на території України неможливим є проведення загальних зборів учасників в порядку, встановленому цим Законом, загальні збори учасників товариств, які є емітентами цінних паперів, можуть бути проведені дистанційно в порядку та строки, визначені тимчасовим порядком дистанційного проведення загальних зборів, затвердженого Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

5². Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку невідкладно розробити та затвердити тимчасовий порядок скликання та дистанційного проведення загальних зборів учасників товариств, які є емітентами цінних паперів, у зв'язку із здійсненням заходів щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України.

Нормативно-правовий акт, зазначений у цьому пункті, розробляється, розглядається, приймається та оприлюднюється без урахування вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Такий акт, прийнятий Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку на виконання цього Закону, не підлягає державній реєстрації в Міністерстві юстиції України. Зазначений акт Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку оприлюднюється на її офіційному веб-сайті та набирає чинності з дня його офіційного опублікування. Офіційним опублікуванням такого акта Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку вважається його оприлюднення на офіційному веб-сайті Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку».

33. Розділ IX «Прикінцеві положення» Закону України «Про кредитні спілки» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 15, ст. 101) доповнити пунктами 5 - 7 такого змісту:

«5. Тимчасово, у зв'язку з проведенням заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), норми статті 14 Закону України «Про кредитні спілки» щодо строків проведення

загальних зборів членів кредитних спілок не застосовуються у 2020 році. При цьому скликання та проведення загальних зборів членів кредитних спілок у 2020 році в строки, встановлені цим Законом під час дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), не є порушенням цього Закону. Загальні збори членів кредитних спілок за результатами 2019 фінансового року мають бути проведені у строк, що не перевищує трьох місяців з дати завершення карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19).

У разі якщо в силу дії обмежувальних заходів у зв'язку з дією карантину на території України є неможливим проведення загальних зборів членів кредитних спілок в порядку, встановленому цим Законом, загальні збори членів кредитних спілок можуть бути скликані та проведені дистанційно в порядку та строки, визначені тимчасовим порядком дистанційного проведення загальних зборів, затвердженого Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

6. Встановити, що у разі завершення строку повноважень членів спостережних рад та ревізійних комісій кредитних спілок у 2020 році повноваження таких членів спостережних рад та ревізійних комісій продовжуються в повному обсязі до дати проведення загальних зборів членів кредитних спілок в порядку, встановленому пунктом 5 цього розділу.

7. Національній комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, невідкладно розробити та затвердити тимчасовий порядок скликання та дистанційного проведення загальних зборів членів кредитних спілок у зв'язку із здійсненням заходів щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинном, встановленим Кабінетом Міністрів України.

Нормативно-правовий акт, зазначений у цьому пункті, розробляється, розглядається, приймається та оприлюднюється без урахування вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Такий акт, прийнятий Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, на виконання цього Закону, не підлягає державній реєстрації в Міністерстві юстиції України. Зазначений акт Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, оприлюднюється на її офіційному веб-сайті та набирає чинності з дня його офіційного опублікування. Офіційним опублікуванням такого акта Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, вважається його оприлюднення на офіційному веб-сайті Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг».

34. Пункти 3 та 5 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо підтримки платників податків на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» від 17 березня 2020 року № 533-IX викласти в такій редакції:

«3. Тимчасово, до 30 червня 2020 року, забороняється проведення органами державного нагляду (контролю) планових заходів із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, крім державного нагляду (контролю):

за діяльністю суб'єктів господарювання, які відповідно до затверджених Кабінетом Міністрів України критеріїв оцінки ступеня ризику від провадження господарської діяльності віднесені до суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику;

у сфері дотримання вимог щодо формування, встановлення та застосування державних регульованих цін;

у сфері санітарного та епідемічного благополуччя населення»;

«5. Кабінету Міністрів України:

1) в межах своїх повноважень забезпечити контроль за цінами на лікарські засоби, товари медичного призначення та соціально значущі товари;

2) протягом тижня з дня набрання чинності цим Законом встановити додаткові, до встановлених законодавством, доплати до заробітної плати медичним та іншим працівникам, які безпосередньо зайняті на роботах з лікування захворювання серед людей на коронавірусну хворобу (COVID-19), у розмірі до 300 відсотків заробітної плати на період виконання заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемій та пандемій коронавірусної хвороби (COVID-19), визначений у рішенні Кабінету Міністрів України про встановлення карантину, до завершення виконання цих заходів».

35. У Законі України «Про захист населення від інфекційних хвороб» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 29, ст. 228 із наступними змінами):

1) статтю 3 викласти в такій редакції:

«Стаття 3. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері захисту населення від інфекційних хвороб

Кабінет Міністрів України у сфері захисту населення від інфекційних хвороб:

розробляє і здійснює відповідні державні цільові програми;

забезпечує фінансування та матеріально-технічне постачання закладів охорони здоров'я, органів державної санітарно-епідеміологічної служби, підприємств, установ та організацій, залучених до проведення заходів і робіт, пов'язаних з ліквідацією епідемій, координує проведення цих заходів і робіт;

координує та спрямовує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади;

укладає міжурядові договори; розробляє та затверджує перелік товарів протиепідемічного призначення, що необхідні для запобігання поширенню епідемій, пандемій, у тому числі поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), та/або товарами, що мають істотну соціальну значущість, з урахуванням постачальницько-збутової надбавки та граничної торговельної (роздрібною) надбавки;

розробляє та затверджує перелік товарів, що мають істотну соціальну значущість;

встановлює граничні ціни для оптової та роздрібною торгівлі товарами протиепідемічного призначення, що необхідні для запобігання поширенню епідемій, пандемій, у тому числі поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), та/або товарами, що мають істотну соціальну значущість, з урахуванням постачальницько-збутової надбавки та граничної торговельної (роздрібною) надбавки товарів протиепідемічного призначення, що необхідні для запобігання поширенню епідемій, пандемій, та/або товарів, що мають істотну соціальну значущість;

вирішує інші питання у межах повноважень, визначених законом»;

2) розділ X «Прикінцеві положення» доповнити пунктами 2¹, 2² та 2³ такого змісту:

«2¹. Тимчасово, на час дії карантину, запровадженого у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), та/або запровадження надзвичайного стану у зв'язку із запобіганням виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19) та з метою забезпечення виробництва дезінфекційних засобів, дозволити:

виробництво дезінфекційних засобів (код згідно з УКТ ЗЕД 3808 94 90 00) без їх державної реєстрації у встановленому законодавством порядку, за умови відсутності у такому дезінфекційному засобі діючих речовин, небезпечних для здоров'я людини;

застосування дезінфекційних засобів (код згідно з УКТ ЗЕД 3808 94 90 00), не зареєстрованих у встановленому законодавством порядку, за умови відсутності у такому дезінфекційному засобі діючих речовин, небезпечних для здоров'я людини.

22. Тимчасово, на період здійснення заходів щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинним, встановленим Кабінетом Міністрів України, громадяни України, які повертаються до України з країн, де виявлено особливо небезпечні інфекційні хвороби, зобов'язані виконувати обмежувальні протиепідемічні заходи, встановлені уповноваженими органами, у тому числі щодо перебування в ізоляції на визначений цими органами термін.

23. Тимчасово, на період здійснення заходів щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинним, встановленим Кабінетом Міністрів України, з урахуванням епідемічної ситуації, можуть бути запроваджені обмежувальні протиепідемічні заходи щодо фізичних осіб.

За порушення встановлених обмежувальних протиепідемічних заходів особи несуть відповідальність згідно із законом».

36. У розділі VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2-3, ст. 11 із наступними змінами):

1) у пункті 9¹¹ слова та цифри «з 1 по 31 березня та з 1 по 30 квітня» замінити словами та цифрами «з 1 по 31 березня, з 1 по 30 квітня та з 1 по 31 травня»;

2) у пункті 9¹² цифри та слово «18 травня» замінити цифрами та словом «31 травня»;

3) доповнити пунктами 9¹³ та 9¹⁴ такого змісту:

«9¹³. Тимчасово, на період до 31 травня 2020 року (включно), зупиняється встановлений цим Законом строк розгляду скарг платників податків єдиного внеску, що надійшли/надійдуть до 31 травня 2020 року та/або які не розглянуті станом на 18 березня 2020 року. Таке зупинення не породжує будь-яких наслідків, передбачених частиною четвертою статті 25 цього Закону.

Податковий орган, який розглядає скаргу платника єдиного внеску, зобов'язаний прийняти вмотивоване рішення та надіслати його платнику єдиного внеску на адресу платника єдиного внеску поштою з повідомленням про вручення або надати йому під розписку.

9¹⁴. Тимчасово, до 31 травня 2020 року (включно), продовжується строк подачі скарг платників єдиного внеску, термін подачі яких припадає на період з 18 березня до 31 травня 2020 року».

37. Пункт 1 розділу II «Прикінцеві положення» Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» від 17 березня 2020 року № 530-ІХ викласти в такій редакції:

«1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Пункти 3, 4, 5 та 10 розділу I цього Закону діють протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону».

38. У Законі України «Про телебачення і радіомовлення» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 18, ст. 155):

1) статтю 58 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Журналіст телерадіоорганізації має право по пред'явленні редакційного посвідчення чи іншого документа, що підтверджує його професійну належність або повноваження, надані телерадіоорганізацією, перебувати в районі стихійного лиха, катастроф, в місцях аварій, масових безпорядків, на мітингах і демонстраціях, на територіях, де оголошено надзвичайну ситуацію, та безпешходно виконувати свої професійні обов'язки»;

2) розділ X «Прикінцеві положення» доповнити пунктами 3¹ та 3² такого змісту:

«3¹. Встановити, що під час карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), до складу універсальної програмної послуги входять інформаційні, інформаційно-аналітичні, інформаційно-пізнавальні телерадіопроекти програм телерадіоорганізації загальнонаціональної категорії мовлення, які відповідно до ліцензій на мовлення здійснюють ефірне телевізійне мовлення або цифрове мовлення з використанням радіочастотного ресурсу на території розташування відповідної багатоканальної телемережі. Провайдери програмної послуги забезпечують включення таких телепрограм до всіх пакетів програм, які вони пропонують абонентам, та забезпечують отримання таких телерадіопрограм усіма абонентами без стягнення будь-якої плати з телерадіоорганізації, крім випадків коли телерадіоорганізація подала до Національної ради заяву про невходження та/або вихід зі складу універсальної програмної послуги та повідомила про це провайдера програмної послуги.

32. Тимчасово, на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), порушення строків, встановлених частинами другою - третьою статті 59 цього Закону щодо подачі звітів за попередній (звітний) рік діяльності, не є порушенням цього Закону. При цьому такі звіти мають бути подані телерадіоорганізаціями у строк, що не перевищує 30 днів з дати завершення карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19)».

39. У Законі України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо детінізації розрахунків у сфері торгівлі і послуг» (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 46, ст. 297 із наступними змінами):

1) абзац другий пункту 15 розділу I виключити;

2) абзац третій пункту 1 розділу II «Прикінцеві положення» виключити.

40. Розділ XIII «Прикінцеві положення» Закону України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056 із наступними змінами) доповнити пунктом 2² такого змісту:

«22. Встановити, що заборона, передбачена статтею 54 цього Закону, не поширюється на кошти та/або товари, за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України, які добровільно переаховані (передані) центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, та/або іншим центральним органам виконавчої влади, які реалізують державну політику у сферах санітарного та епідемічного благополуччя населення, контролю якості та безпеки лікарських засобів, протидії ВІЛ-інфекції/СНІДу та іншим соціально небезпечним захворюванням, та/або структурним підрозділам з питань охорони здоров'я обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій, протягом дії карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України відповідно до Закону України «Про захист населення від інфекційних хвороб» у зв'язку із поширенням на території України коронавірусної хвороби (COVID-19)».

41. Статтю 22 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 20-21, ст. 190 із наступними змінами) доповнити пунктом 5¹ такого змісту:

«5¹) приймає рішення щодо необхідності вжиття роботодавцями заходів щодо профілактики та запобігання поширенню епідемії, пандемії».

42. У пунктах 3 та 4 розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про житлово-комунальні послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 1, ст. 1, № 23, ст. 211) слова «протягом одного року з дати введення в дію цього Закону» та «протягом одного року з дня введення в дію цього Закону» замінити словами і цифрами «протягом п'яти місяців з дня завершення заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинним, встановленим Кабінетом Міністрів України».

43. Пункт 2 розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про споживче кредитування» (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 1, ст. 2) викласти в такій редакції:

«2. Дія цього Закону поширюється на договори про споживчий кредит, укладені після дня набрання чинності цим Законом, крім пункту 6 цього розділу, дія якого поширюється на всі договори про споживчий кредит».

44. Розділ V «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 24, ст. 170 із наступними змінами) доповнити пунктом 11¹ такого змісту:

«11¹. Установити, що в період карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19):

1) пленарні засідання місцевих рад, засідання виконавчих комітетів сільських, селищних, міських рад, постійних депутатських комісій можуть проводитися в режимі відеоконференції або аудіоконференції (дистанційне засідання), крім питань, що потребують таємного голосування;

2) у разі відсутності у регламенті ради, виконавчого комітету ради, положенні про постійні комісії порядку проведення дистанційних засідань, такий порядок визначається сільським, селищним, міським головою, а у випадках, передбачених цим Законом, особою, яка виконує ці повноваження чи головує на засіданні колегіального органу, до внесення змін у відповідний регламент чи положення;

3) порядок проведення дистанційних засідань повинен забезпечувати:

можливість реалізації прав депутатів місцевих рад, членів виконавчого комітету ради;

ідентифікацію особи, яка бере участь у засіданні колегіального органу;

встановлення та фіксацію результатів голосування щодо кожного питання;

4) до порядку денного дистанційних засідань можуть включатися виключно питання невідкладного внесення змін до місцевого бюджету, інші питання щодо невідкладних робіт з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій або якнайшвидшої ліквідації особливо тяжких надзвичайних ситуацій, спричинених спалахами, епідеміями та пандеміями, чи реалізації повноважень, пов'язаних з такими обставинами, процедурні питання;

5) рішення про дистанційне засідання доводиться до відома депутатів, членів виконавчого комітету у населення не пізніше як за 24 години до його початку із зазначенням порядку денного та порядку відкритого доступу до трансляції дистанційного засідання місцевої ради. Рішення про дистанційне засідання розміщується на офіційному веб-сайті ради з одночасним направленням цієї інформації та проектів актів із супровідними документами на офіційну електронну адресу кожного члена колегіального органу.

Запис дистанційного засідання є невід'ємною частиною протоколу засідання;

6) на проекти рішень, рішення органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб, що передбачені цим пунктом, не поширюються вимоги Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», частини третьої статті 15 Закону України «Про доступ до публічної інформації», Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

45. Основи законодавства України про охорону здоров'я (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 4, ст. 19 із наступними змінами) доповнити розділом XIII такого змісту:

«Розділ XIII

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. В інтересах лікування особи, хворої на коронавірусну хворобу (COVID-19), підтвержену за результатами лабораторного тестування, можуть також застосовуватися методи лікування та/або профілактики коронавірусної хвороби (COVID-19), якщо такі методи профілактики та/або лікування допущені офіційним органом Сполучених Штатів Америки, країн - членів Європейського Союзу, Великобританії, Швейцарської Конфедерації, Японії, Австралії, Канади, Китайської Народної Республіки, Держави Ізраїль до застосування при лікуванні та/або профілактиці коронавірусної хвороби (COVID-19) у відповідній країні або на території Європейського Союзу відповідно до рішення центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері охорони здоров'я, за умови отримання згоди на медичне втручання відповідно до цих Основ».

46. Розділ V «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про приватизацію державного і комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 12, ст. 68; 2019 р., № 46, ст. 302) доповнити пунктом 7² такого змісту:

«7². Тимчасово, на період встановлення Кабінетом Міністрів України карантину та обмежувальних заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), приватизація (продаж) об'єктів великої приватизації припиняється».

47. В абзаці шостому пункту 1 розділу II «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 49, ст. 399; із змінами, внесеними Законом України від 18 грудня 2019 року № 391-ІХ) слово «квітня» замінити словом «липня», а слово «липня» - словом «жовтня».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону.

3. Кабінету Міністрів України, Міністерству внутрішніх справ України, Національній поліції, обласним, Київській міській державним адміністраціям разом з органами місцевого самоврядування при здійсненні заходів щодо запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), передбачених карантинним, встановленим Кабінетом Міністрів України, забезпечувати безперешкодне пересування журналістів по території України, в тому числі на територіях, де оголошено надзвичайну ситуацію.

4. На період дії карантину або обмежувальних заходів, пов'язаних із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), та протягом 30 днів з дня його відміни:

забороняється здійснення перевірок фактичного місця проживання/перебування внутрішньо переміщених осіб при призначенні (відновленні) соціальних виплат;

комісії з питань призначення (відновлення) соціальних виплат внутрішньо переміщеним особам приймають рішення про призначення (відновлення) або відмову в призначенні (відновленні) соціальних виплат без акта обстеження матеріально-побутових умов сім'ї;

продовжується виплата внутрішньо переміщеним особам соціальних виплат (пенсій (щомісячного довічного грошового утримання), довічних державних стипендій, усіх видів соціальної допомоги та компенсацій, матеріального забезпечення, надання соціальних послуг, субсидій та пільг за рахунок коштів державного бюджету та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування), призначених до періоду встановлення карантину або обмежувальних заходів, пов'язаних із поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19).

5. Кабінету Міністрів України разом з Національним банком України протягом одного місяця з дня набрання чинності цим Законом розробити та затвердити національну програму цільових кредитів для забезпечення фонду заробітної плати з пільговим безвідсотковим періодом.

6. Кабінету Міністрів України протягом одного місяця з дня набрання чинності цим Законом:

розробити програму стимулювання економіки для подолання негативних наслідків, спричинених обмежувальними заходами щодо запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), у тому числі - затвердити перелік пріоритетних галузей економіки України, які забезпечують найбільшу кількість робочих місць;

розробити державну програму заходів з підтримки галузей економіки і захисту їх товарів, робіт та/або послуг від їх імпорتنих альтернатив, які постачаються на територію України, з урахуванням міжнародних договорів та зобов'язань України.

7. Тимчасово, на час дії карантину, запровадженого у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби (COVID-19), спорядження, що призначається для носіння користувачем та/або забезпечення його захисту від однієї або кількох видів небезпек для життя чи здоров'я, в тому числі одноразові медичні маски та медичні халати, підлягають сертифікації на належний ступінь захисту від небезпек та відсутність негативного впливу на здоров'я користувача такого засобу та/або оточуючих. Сертифікат відповідності або відмова у його видачі надається протягом п'яти днів з дня звернення.

8. Кабінету Міністрів України протягом одного тижня з дня набрання чинності цим Законом:

1) забезпечити функціонування системи екстреної допомоги населенню за єдиним безкоштовним телефонним номером;

2) забезпечити працівників служби екстреної медичної допомоги, працівників сфери соціального захисту населення, які безпосередньо надають соціальні послуги за місцем проживання/перебування отримувача соціальних послуг (вдома), товарами протиепідемічного призначення і засобами індивідуального захисту, необхідними для захисту працівників від коронавірусної хвороби (COVID-19) і запобігання її поширенню;

3) забезпечити оперативну взаємодію між всіма службами оперативного реагування та управління;

4) забезпечити ефективну взаємодію між всіма службами оперативного реагування та управління, вжити заходів щодо впровадження єдиної багатозональної системи цифрового радіозв'язку;

5) розробити та затвердити перелік товарів протиепідемічного призначення, що необхідні для запобігання поширенню епідемії, пандемії, коронавірусної хвороби (COVID-19);

6) розробити та затвердити перелік товарів, що мають істотну соціальну значущість;

7) забезпечити відповідно до вимог Закону України «Про ціни та ціноутворення» здійснення державного регулювання цін на лікарські засоби, товари медичного та протиепідемічного призначення, а також товари, що мають істотну соціальну значущість;

8) встановити додаткові, до встановлених законодавством, доплати до заробітної плати працівникам сфери соціального захисту населення, які безпосередньо надають соціальні послуги за місцем проживання/перебування отримувача соціальних послуг (вдома), у розмірі до 100 відсотків заробітної плати на період виконання заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню, локалізацію та ліквідацію спалахів, епідемії та пандемії коронавірусної хвороби (COVID-19), визначений у рішенні Кабінету Міністрів України про встановлення карантину, до завершення виконання цих заходів;

9) прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону;

10) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

11) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ.

м. Київ,

30 березня 2020 року.

№ 540-ІХ.